

พระราชกฤษฎีกา

ควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวิธีการควบคุมโภคภัณฑ์สารกาเฟอีนในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔៩๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒៩ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกางื้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๔ ให้โภคภัณฑ์ควบคุมตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดให้สารกาเฟอีนเป็นโภคภัณฑ์ ควบคุมและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งได้แก่ สารกาเฟอีน (Caffeine) เป็นโภคภัณฑ์ที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาต

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

มาตรา ๖ บุคคลซึ่งมีสิทธิขออนุญาตนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือ เปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ได้แก่

- (๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกสารกาเฟอีนจากกรมการค้าต่างประเทศ
- (๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตยาแผนปัจจุบันที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตยาที่มีสารกาเฟอีนเป็น ส่วนประกอบ
- (๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอาหารหรือผู้ได้รับอนุญาตเลขสถานที่ผลิตอาหารที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน ของผู้ผลิตที่ผลิตเครื่องดื่มผสมสารกาเฟอีน
- (๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบอุตสาหกรรมผลิตกระดาษพิมพ์เขียวที่ใช้สารกาเฟอ็นเป็น วัตถุดิบ
- (๕) ผู้ที่จำเป็นต้องใช้สารกาเฟอีนในการทดลองโดยมีหนังสือรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๗ ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขออนุญาตกับอธิบดีกรมการค้าภายใน สำหรับ จังหวัดอื่น ให้ยื่นคำขออนุญาตกับผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ โดยให้ยื่น ณ กรมการค้าภายใน หรือ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด แล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

การนำหรือการขนย้ายโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้แต่ละครั้ง ต้องได้รับหนังสืออนุญาต ทุกครั้งและผู้นำหรือขนย้ายต้องนำหนังสืออนุญาตนั้นกำกับการนำหรือการขนย้ายไปด้วยทุกครั้ง

มาตรา ๘ หนังสืออนุญาตให้จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ของปีที่ออกหนังสืออนุญาต

ถ้าผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาต ให้ยื่นคำขอ ก่อนหนังสืออนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่ง ไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตนั้น การสั่งไม่อนุญาตตามวรรคสอง ให้ผู้อนุญาตออกคำสั่งเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอกระทำการใดๆ เพื่อมิให้โภคภัณฑ์ตามที่ระบุไว้ในคำขอต่ออายุหนังสืออนุญาตอยู่ในความครอบครองของผู้ที่ยื่นคำขอ ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ต่ออายุหนังสืออนุญาตดังกล่าว และเมื่อได้ ดำเนินการเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอมีหนังสือแจ้งให้อธิบดีกรมการค้าภายในหรือผู้ว่าราชการ จังหวัดทราบด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ៩ ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตจัดทำรายงานปริมาณการจำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ เปลี่ยนแปลง สภาพ ตลอดจนสถานที่เก็บ ชื่อและที่อยู่ของผู้ซื้อและแหล่งที่มาของโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ผู้อนุญาตทราบทุกเดือนภายในวันที่เจ็ดของเดือนถัดไป ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายใน กำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้ใดมีโภคภัณฑ์ที่เข้าข่ายต้องขออนุญาตตามพระราชกฤษฎีกานี้ก่อนวันที่พระราช กฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ ใช้บังคับ หากผู้อนุญาตแห่งท้องที่เห็นควรไม่อนุญาต หรือไม่อาจอนุญาตได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอมิได้เป็น บุคคลตามมาตรา ๖ ให้นำความในมาตรา ๘ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ผู้ได้รับอนุญาตให้นำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลง สภาพซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้หนังสืออนุญาต คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอาย

มาตรา ๑๒ โภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่น ของรัฐไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการนำสารกาเฟอีนซึ่งได้ระบุให้เป็น โภคภัณฑ์ควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโภคภัณฑ์แล้ว ไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ที่ ๑ ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง อันเป็นการทำลายสวัสดิภาพของประชาชน เพื่อป้องกันมิให้มีการนำ สารกาเฟอีนไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษ สมควรปรับปรุงวิธีการควบคุมและวางระเบียบในการนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโภคภัณฑ์ดังกล่าวในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้